

Jeg har sådan lidt på fornemmelsen, når vi hører hr. Keld Albrechtsen, at man taler meget om retssikkerheden for dem, som står på den forkerte side af plankeværket – og også, når vi taler civile agenter. Jamen jeg vil da være den første til at erkende, at civile agenter er skrap kost i dansk retspleje, men det kan jo altså være nødvendigt i helt specielle sager. Og så må jeg understrege endnu en gang, at det, vi taler om, er under domstolskontrol. Det er altså ikke noget, der sådan fløjter rundt til højre og venstre, og det er efter nøje vurderinger – også hos politiet. Og jeg kan da ikke få anden fornemmelse i dag, end at man i befolkningen har tillid til politiet, det viser talrige undersøgelser. Jeg kan egentlig godt forstå indimellem, at det kniber med at have tillid til politikerne.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, når vi taler om sådan noget som telefon- og rumaflytning, så er der jo i høj grad tale om et område, som griber ind i det, jeg kaldte de borgerlige frihedsrettigheder.

For når der f.eks. i grundloven er bestemmelser om boligens ukrænkelighed og andre ting, som skal beskytte individet i forhold til staten, ja, så er det jo, fordi man ønsker at sikre, at vi har et retssamfund. Og det kendes jo fra utallige stater, hvor man ikke har et retssamfund, at netop sådanne metoder som overvågning af borgerne ved hjælp af rumaflytning og telefonaflytning i udstrakt grad er metoder, som man benytter sig af. Man kan bare se, hvordan det har været i Sovjetunionen f.eks.

Derfor synes jeg, at det er relevant at tale om de borgerlige frihedsrettigheder, for hvad er det, man foreslår her? Det er jo en udvidet adgang til f.eks. telefonaflytning. Man får det nu fra borgerlig side næsten til at lyde, som om det i dag ikke er muligt at foretage telefonaflytning. Sådan er det jo ikke. Der findes retsregler i dag, der rent faktisk gør det muligt at foretage telefonaflytning, også i videre omfang end jeg faktisk tror, det er forsvarligt – allerede i dag.

Så kommer man nu uden rigtig at kunne forklare i hvilket omfang og med hvilke retsgarantier med en bred åbning for telefon- og rumaflytning. Det synes jeg er utrolig farligt, og jeg kunne egentlig godt tænke mig at få oplyst, hvad kriterierne skal være. Hvad skal betingelserne være for en sådan udvidet adgang?

Der er jo i dag tale om, at efterretningstjenesterne bedriver aflytning, og jeg tror, det er i et

omfang, som er betænkeligt. Og så kommer man nu her med en sådan åbning for rum- og telefonaflytning i et eller andet omfang, som vi ikke kender. Det kan man da ikke forestille sig, at nogen skulle kunne stemme for.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Det er spørgsmålet om, under hvilke betingelser man kan få en kendelse om f.eks. civile agenter eller aflytning. Men lad os nu tage det med de civile agenter.

Jeg synes, at man må tillægge det kolossalt stor betydning, at vi har centralt placerede dommere, som siger: Læg nu ikke for meget i det, at det bliver under domstolskontrol, for i masser af disse tilfælde har domstolene ingen reel mulighed for at afprøve spørgsmålet. Selvfølgelig vil politiet og anklagemyndigheden komme med velforberejdede sager og stort set ikke andet, og så vil dommerne mere eller mindre føle sig tvunget til at skulle sige ja.

Et af problemerne er også, at vi ikke har nogen statistik på området. Vi har spørgsmålet om øget indsats mod datakriminalitet til behandling i Retsudvalget, og vi har haft det til førstebehandling her i salen. Og der har justitsministeren givet tilsagn om, at nu vil der blive udarbejdet statistikker, som vil blive offentligt tilgængelige. De vil vise antallet af anmodninger om dommerkendelser på det område, hvor mange gange domstolene siger ja, hvor mange gange man siger nej, og hvad det fører til af opklarede forbrydelser.

Men på alle andre områder inden for hele det her felt, vi taler om, findes der ingen statistik i dag. Så vi snakker altså – undskyld sammenligningen – som de blinde snakker om farverne. Og derfor er det vigtigt at hæfte sig ved, som landsdommer Holger Kallehauge har sagt det f.eks. i Politiken den 15. marts 1996, at det åbner for en fuldstændig ukontrollabel faktor, der skal ind i bevisbedømmelsen.

Derfor synes jeg også, at det er et aspekt, der skal med ind i overvejelserne: I hvilket omfang kan vi sige: Nå ja, men domstolene skal nok vide at sige fra? Vil de overhovedet have en realistisk mulighed for at foretage den vurdering?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Det er til hr. Keld Albrechtsen. Hr. Keld Albrechtsen siger: Så vil man have adgangen